

jakými jsou úřady agrární (místní komisaři pro agrární operace, zem. komise pro agrární operace a min. komise pro agrární operace). (Srovn. nál. Boh. 3516/26 a 1401/22 adm.)

Z řečeného vysvítá, že žal. úřad neporušil zákon, odmítl-li jako opožděné odvolání, jež došlo na místo podací teprve 15. den po doručení, t. j. již po uplynutí zákonem předepsané 14denní lhůty.

### Č. 6892.

**O b e c n í d á v k y. — Š k o l s t v í: I. Služební byt ředitele státního ústavu učitelského není pro tuto svoji vlastnost vyňat z dávkové povinnosti při dávce z přepychových bytů. — II. Místnost ve služebním bytě ředitele státního ústavu učitelského, které ředitel potřebuje jako pracovny ke spisování školních učebnic, může býti účastna osvobození od dávky z přepychových bytů podle § 1, odst. 3 lit. d) vzorných pravidel o dávce.**

(Nález ze dne 18. listopadu 1927 č. 23.725).

Prejudikatura: Boh. 4539/25 a 5135/25 adm.

Věc: Robert N. v B. proti moravskému zemskému výboru v Brně o dávku z přepychových bytů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil zv. platební výměr, kterým st-li, řediteli stát. ústavu učitelského, předepsána byla z jedné nadbytečné místnosti jeho služ. bytu za dobu od 1. října 1924 do 31. prosince 1925 dávka z přepychových bytů částkou 200 Kč ročně.

Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí brání se především námitkou, že byt, o němž jde, byl st-li přikázán jako byt služební, v němž bydlet musí a který nesmí ani z části dáti do pronájmu, takový byt pak že nelze pokládati za byt luxusní a postihnouti jej dávkou z přepychových bytů. Nss vyslovil však již v nál. Boh. 4539/25 a 5135/25 adm., že byty, jež jsou přiděleny státním zaměstnancům ve státní budově jako byty služební, z dávkové povinnosti vyňaty nejsou.

St-l má ovšem za to, že jeho služební byt jest osvobozen od dávky také dle § 1 odst. 3 lit. d) dávk. pravidel, poněvadž ho užívá k výkonu svého povolání ředitele ústavu. Než ani tento názor není správný. Cit. předpis vztahuje se zřejmě jen na jednotlivé místnosti bytu, kterých se užívá výhradně k účelům živnosti neb povolání, a nelze ho vztahovati na celý byt, který — i když je to služ. byt ředitele školy v školní budově umístěný — slouží především bytovým potřebám jeho držitele.

Právě uvedený důvod osvobození od dávky uplatňuje st-l dále také pro jednu místnost svého služ. bytu uváděje, že se zabývá spisováním a úpravou školních učebnic, a že uvedené místnosti používá výhradně jako pracovny k tomuto účelu. Žal. úřad tuto námitku v adm. řízení uplatňovanou neuznal důvodnou, poněvadž st-l je povoláním svým ředitelem učitelského ústavu, činnost jeho jako spisovatel učebnic není jeho živností nebo povoláním, a výsada, již se dovolává, jest spojena pouze s živností nebo povoláním, takže místnosti užívané k různému



vedlejšímu zaměstnání od dávky této osvobozeny nejsou. S tímto úzkým výkladem předpisu § 1 odst. 3 lit. d) nelze však souhlasiti.

Dlužno sice přisvědčiti názoru, že účel, k němuž se té které místnosti používá, musí souviseti se živností nebo povoláním držitele bytu. V daném případě nelze však přehlížeti, že činnost spisování a úpravy učebnic pro školy souvisí úzce s povoláním st-le jako učitele a ředitele učitelského ústavu, a že se v ní projevuje toliko jedna stránka tohoto povolání, které, pojato s vyššího hlediska, neomezuje se na pouhou činnost pedagogickou a administrativní ve škole, nýbrž zahrnuje také vědeckou přípravu pro výkon tohoto povolání a po případě zužitkování vědeckých poznatků takto získaných činností spisovatelskou. Může tedy st-l, ačli skutečně jedné místnosti svého bytu používá výhradně jako pracovny pro svou spisovatelskou činnost souvisící obsahově s jeho povoláním učitele a ředitele učitelského ústavu, právem pro tuto místnost dovolávati se osvobození od dávky podle § 1 odst. 3 lit. d) pravidel.

Poněvadž žal. úřad okolnost právě uvedenou zjistiti opomenul, zůstala skutková podstata nař. rozhodnutí neúplná, a poněvadž tato neúplnost byla zaviněna mylným právním pojmáním předpisu právě uvedeného, slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

#### č. 6893.

**Honební právo (Morava): \* »Dědicem« ve smyslu § 30 mor. hon. zák. není, kdo se v pozůstalostním řízení svého dědického práva vzdal.**

(Nález ze dne 19. listopadu 1927 č. 20.742).

Věc: Jan K. v N. proti zemské správě politické v Brně stran výkonu práva myslivosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podle schválené smlouvy nájemní z 19. listopadu 1923 byla společenská obecní honitba v N. pronajata na dobu od 1. ledna 1924 do 31. prosince 1929 Františku K. Nájemce honitby dne 24. ledna 1926 zemřel. Podáním ze 3. února 1926 oznámila vdova jeho, že chce jako dědička podle § 30 mor. hon. zák. v uvedeném poměru pachtovním do konce období honebního pokračovati. I st-l Jan K. podáním z 18. dubna 1926 učinil stejné prohlášení. Oboje oznámení vzala osp Brno-venkov na vědomí. Proti výměru z 27. dubna 1926, jímž osp vzala na vědomí oznámení Jana K., stěžoval si ob. hon. výbor z důvodu, že se Jan K. dědictví po svém bratru vzdal ve prospěch svého syna Jana K. ml., a že není tudíž u něho dán předpoklad § 30 hon. zák. k pokračování v honitbě.

Zsp v Brně, slyševši mor. zv nař. výměrem stížnosti té vyhověla a zrušila výměr osp-é z těchto důvodů: »Dle § 30 mor. hon. zák. pomíjí pronájem ob. honitby, kterou ob. hon. výbor po zákonu tomto zadal, umřel-li nájemce a neoznámí-li dědicové do tří měsíců, že v nájemním poměru chtějí setrvati. Oznámení učiněné ve smyslu tom Marii K., dědičkou po zemřelém Františku K., bylo výměrem z 25. února 1926,